

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 42373-01-22 מדינת ישראל נ' פרץ

לפני כבוד השופט עדי יעקובוביץ

בעניין: המאשימה: מדינת ישראל
באמצעות תביעות מחוז תל-אביב

נגד

הנאשם: אביאל אנחל פרץ, ת"ז 323091561
באמצעות ב"כ עו"ד שמרית צור

גזר דין

פתח דבר

1. הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של **איומים**, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"; "**התיק העיקרי**").

עובר לטיעונים לעונש, צירף הנאשם תיק נוסף (ת"פ (שלום תל-אביב) 67031-02-23), בו הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום, בעבירה נוספת של **איומים**, עבירה לפי סעיף 192 לחוק (להלן: "**תיק הצירוף**").

כתב האישום בתיק העיקרי

2. על-פי עובדות כתב האישום בתיק העיקרי, ביום 27/9/21 בשעה 11:52, שלח הנאשם הודעה לחבר הכנסת עופר כסיף (להלן: "**חבר הכנסת כסיף**"), דרך אפליקציית "פייסבוק" שבמכשיר הטלפון שברשותו, ובה איים בפגיעה שלא כדין בחייו ובגופו, בכך שכתב: "**נרצח אותך יבן זונה הסוף שלך בדרך אתה לא תראה אור יום**".

כתב האישום בתיק הצירוף

3. על-פי עובדות כתב האישום בתיק הצירוף, ביום 4/12/21 פרסם חבר הכנסת אחמד טיבי (להלן: "**חבר הכנסת טיבי**") רשומה ברשת החברתית "פייסבוק".

באותן נסיבות, איים הנאשם על חבר הכנסת טיבי בכך שרשם בתגובות הרשומה: "**אחמד טיבי הדין שלך ושל החברים שלך יגיע גם עם נצתרך לפגוע**" [השגיאות במקור – ע.י.].

מעשיו של הנאשם בשני התיקים נעשו בכוונה להפחיד או להקניט את חברי הכנסת.

4. הנאשם הודה והורשע בעובדות כתבי האישום ונשלח בהסכמת הצדדים לקבלת תסקיר שירות המבחן ולקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות בטרם הטיעונים לעונש. בין הצדדים לא נרקמה הסכמה עונשית, כאשר המאשימה הצהירה כי עמדתה לעבודות שירות בשני התיקים. ההגנה ביקשה ששירות המבחן יבחן גם את שאלת ביטול ההרשעה, והצהירה כי הנאשם מתחייב לשתף פעולה עם שירות המבחן ומסכים מראש לבצע של"צ.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 42373-01-22 מדינת ישראל נ' פרץ

5. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות אשר הוגשה ביום 7/6/26 עולה כי הנאשם מתאים לביצוע מאסר בדרך של עבודות שירות.

תסקירי שירות המבחן

6. מתסקיר שירות המבחן, ראשון במספר, אשר הוגש בעניינו של הנאשם ביום 12/3/25, עולה כי במועד כתיבת התסקיר הנאשם היה כבן 22, רווק, התגורר עם אחיו, אמו ובן זוגה ועובד בסופרמרקט.

לדברי הנאשם, לא גויס לצבא על רקע מעורבותו בעבירות מושא כתבי האישום, על אף שפנה ללשכת הגיוס בבקשה להתגייס. מהתסקיר עולה כי נסיבות חייו האישיות של הנאשם הן מורכבות, ולא יפורטו כאן מטעמים של צנעת הפרט.

מעיון בגיליון הרישום הפלילי של הנאשם עלה כי אין לחובתו הרשעות קודמות או תיקי מב"ד נוספים.

בהתייחסו לביצוע העבירות, הנאשם קיבל אחריות והכיר בחומרת מעשיו. לדבריו, החזיק בעמדות פוליטיות ואידיאולוגיות קיצוניות, באופן שהובילו אותו למעשיו האמורים. לדבריו, לאור מעצרו וחשיפה לאוכלוסייה הערבית, חלה התגמשות בעמדותיו והוא נמנע מקשרים עם אנשים אשר מחזיקים בעמדות הנותנות לגיטימציה להתנהגות אלימה על רקע אידיאולוגי.

מהאבחון עלה כי הנאשם נוטה לצרוך קנבוס לבדו, אך ביטא הבנה ונכונות להפסיק את השימוש ולהיעזר בשירות הן בעניין השימוש בסמים והן בעניין התנהגותו האלימה. שירות המבחן הבין את ביצוע העבירות על רקע עברו של הנאשם, לצד עמדות פוליטיות ואידיאולוגיות קיצוניות ותוך קושי להפעיל שיקול דעת מותאם. שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה בעתיד הוא נמוך, כאשר מידת החומרה תהיה נמוכה גם כן, תוך שציין כי הסיכון עשוי להצטמצם בכפוף להשתלבותו בהליך טיפולי מתאים. בין גורמי הסיכון, שקל השירות את היעדר מערכות תמיכה משמעותיות, נטייתו לשימוש בסמים וחוויות עבר טראומטיות שטרם עובדו על-ידו. לאור האמור, המליץ השירות לדחות את הדיון בארבעה חודשים לצורך שילובו של הנאשם בטיפול.

7. מתסקיר שירות המבחן, שני במספר, אשר הוגש בעניינו של הנאשם ביום 31/8/25, עולה כי בתחילת חודש מאי 2025 הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית המיועדת לצעירים עוברי חוק. לאורך כל התקופה הנאשם התקשה להגיע באופן קבוע וכנדרש, החסיר מפגשים רבים ואף לא עדכן באי-הגעתו. לאור התנהלותו, ביום 13/7/25 הוחלט על הפסקת השתתפותו בטיפול.

מבדיקות שתן שמסר הנאשם במהלך תקופת הדחייה עלה שימוש בסם מסוג קנבוס. כמו כן, הנאשם התקשה לעמוד בקשר רציף עם קצינת המבחן. בשיחה טלפונית שהתקיימה עם הנאשם בסוף חודש יולי 2025, ביטא נכונות מילולית ראשונית לבחון השתלבותו בטיפול ייעודי בתחום ההתמכרויות, דבר הנדרש להערכת השירות. חרף האמור, הנאשם לא הגיע למסור בדיקות שתן ולא יצר קשר מיוזמתו.

בסופו של תסקיר, השירות התרשם כי קיים פער בין הנכונות המילולית שמבטא הנאשם לבין מעשיו בפועל וכי נעדר מוטיבציה פנימית להירתם לטיפול. שירות המבחן ציין כי אם במעמד הדיון הנאשם יתחייב לשתף פעולה, יוכלו לבחון את יכולתו ומסוגלותו לכך במסגרת דחייה נוספת של ארבעה חודשים.

8. מתסקיר שירות המבחן, שלישי במספר, אשר הוגש בעניינו של הנאשם ביום 5/1/26, עולה כי בפגישה עם שירות המבחן הנאשם שיתף בקשייו סביב שימושו בסמים מסוג קנבוס וביטא רצון ונכונות לשתף פעולה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 42373-01-22 מדינת ישראל נ' פרץ

עם השירות לצד פנייה לטיפול ייעודי. בפגישת היכרות עם היחידה לטיפול בהתמכרויות הוחלט כי בשלב הראשוני ישולב הנאשם באשפוזית לצורך גמילה מסמים, שבסיומה יוכל להשתלב בטיפול רגשי. לפיכך, המליץ שירות המבחן על דחיית הדיון בארבעה חודשים נוספים, לצורך שילובו של הנאשם בהליך הטיפול.

9. מתסקיר שירות המבחן, רביעי במספר, אשר הוגש בעניינו של הנאשם ביום 27/5/26, עולה כי במהלך תקופת הדחייה, ובהתאם לבקשת גורמי הטיפול ביחידה להתמכרויות, הנאשם הסדיר הליכים בירוקרטיים ראשוניים מול גורמי הרווחה בעיר מגורים. אולם, בהמשך, הנאשם ניתק קשר עם גורמי הטיפול וניסיונותיהם ליצור עמו קשר נכשלו, כך שטרם השתלב בהליך טיפולי. גם השירות לא הצליח ליצור קשר עם הנאשם והוא לא יצר קשר עמם מיוזמתו.

בסופו של תסקיר שירות המבחן התרשם, בסיום הליך אבחון ממושך, כי לאורך כל ההיכרות הנאשם התקשה לשתף פעולה כנדרש עמם ועם גורמי הטיפול, כאשר ישנו פער בין אמירותיו המילוליות למעשיו בפועל. השירות התרשם כי הנאשם נעדר כוחות, פניות, מסוגלות ורצון להשתלב בהליכי טיפול משמעותיים ומחייבים לצורך קידום מצבו.

לאור האמור, השירות לא רואה כל מקום ויעילות להמשך מעורבותו במצבו של הנאשם, ואין בידו לבוא בהמלצה טיפולית-שיקומית בעניינו.

ראיות לעונש

10. **מטעם המאשימה** לא הוגשו ראיות לעונש.

11. **מטעם ההגנה** הוגשו כראיות לעונש חוות דעתו של מומחה ההגנה, מר בעז גסטהלטר (נ/1), ואסופת מסמכים שונים בעניינו של הנאשם (נ/2). כמו כן, מומחה ההגנה העיד על חוות הדעת.

עדות מומחה ההגנה, מר בעז גסטהלטר, וחוות דעתו

12. מומחה ההגנה העיד בפניי ביום 13/7/26, וחוות דעתו (נ/1) הוגשה באמצעותו.

מעדותו עולה כי הוא פסיכולוג קליני מזה כ-25 שנים, ומדריך בתחום מזה כ-15 שנים, כיום מנהל שלוחה לניצולי שואה בתל-אביב (עמ' 19-20, ש' 23-3). המומחה העיד כי פגש בנאשם פעמיים, בקיץ 2024, וכן נפגש איתו פעם נוספת ביום 30/6/26 כדי להתרשם לאחר חלוף הזמן (עמ' 20, ש' 5-6). הנאשם שיתף פעולה, כאשר רמתו הקוגניטיבית יצאה גבולית, וכאשר נמצאו קשיים בתפיסת המציאות, בוחן המציאות ובשיפוט, באופן העלול להשפיע על רמת האימפולסיביות שלו בעת ביצוע המעשים (עמ' 20, ש' 14-8). כשנשאל מה יכול לומר על אופן החשיבה והפעולה של הנאשם ביחס לעבירות בהן הורשע, העיד כי מעבר לדלות הרגשית וליכולת העיבוד הנמוכה, ניסה לברר עם הנאשם ולשלב בעבודה קבוצתית שבה הדברים יבואו לידי ביטוי, אך בפועל נעשתה איתו רק עבודה פרטנית (עמ' 20, ש' 15-19). בחקירתו הנגדית אישר שלא ראה מסמכים רפואיים של הנאשם לפני הבדיקה (עמ' 20, ש' 29-30), וכן אישר שאם המבחנים שערך נערכו תחת השפעת סמים אזי עשויה להיות לכך השפעה על התוצאות (עמ' 21, ש' 25-12). בחקירתו החוזרת העיד כי אם מתרשם שנבדק תחת השפעת סמים ושהדבר משפיע, היה כותב זאת, אך לא הייתה לו התרשמות שהנאשם משתמש בסמים (עמ' 22, ש' 13-17).

13. מחוות הדעת (נ/1), אשר אינה מתוארכת, עולה כי המומחה נפגש עם הנאשם ביום 26/7/24 וביום 4/8/24,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 42373-01-22 מדינת ישראל נ' פרץ

כאשר הוגשו לעיוני שני כתבי האישום ושתי הודעות באזהרה. האבחון בוצע לבקשת הסניגוריה הציבורית. ממצאי חוות הדעת, בתמצית, הם כי לנאשם יש דלות רגשית, צמצום בעולמו הנפשי, אינדיקציה לפגיעה בבוחן המציאות ברמה מתונה וכן פגיעה בשיפוט הבין-אישי באופן מתון, לצד רמת משכל כללית ברמה גבולית. למרות שאין בממצאים ביטוי ישיר לקשיים בביטוי או ויסות דחפים תוקפניים, לדעת המומחה ייתכן ובשל קשיים ברמת הכוחות, השיפוט, הבלבול בין ביטוי רגש לפעולה, הנאשם עלול להגיב בכעס ובתוקפנות באמצעות פעולה על-פני יכולת לבטא את הרגש באופן בוגר ומותאם. כמו כן, הנאשם נוטה להשתמש בהגנות מסדר נמוך, כשלדעת המומחה ייתכן ומנגנונים אלה נובעים מרמת כוחות נמוכה ומדלות רגשית וייתכן שמהווים הגנה מפני חוויות כעס וטראומה מוקדמות, לצד הפרעה פוסט טראומטית מורכבת, לקוויות למידה והפרעת קשב וריכוז.

מסמכים נוספים שהוגשו על-ידי ההגנה

14. מנ/2 עולה כי הנאשם למד בתוכנית היל"ה וסיים בשנת 2020, לאחר שעבר מבחני 12 שנות לימוד, הקפיד להגיע ללימודים ולעשות את המירב, וכן שילב בין עבודה לבין לימודים.

ממכתב מיום 5/9/22, החתום בידי מפקד לשכת גיוס תל השומר, עולה כי בהתחשב בצרכי הצבא ולאור עברו הפלילי, הוחלט שלא לגייס את הנאשם לשירות ביטחון, כשבפניו האפשרות לערער על הפטור.

ממכתב מיום 9/6/26, החתום בידי מעסיקו של הנאשם, עולה כי הנאשם מועסק בסופרמרקט ומעסיקו התרשם כי הוא עובד מסור, אחראי ואמין, המגיע באופן סדיר ורציף, מבצע את כל העבודות הנדרשות, מגלה אחריות ורצינות וניתן לסמוך עליו. כמו כן, התרשם המעסיק מעובד חרוץ ואמין המשתלב היטב מבחינה חברתית. כמו כן, צורף תלוש שכר לחודש אפריל 2026.

ממכתבי דרישה מרשות המיסים מיום 30/4/26 עולה כי לנאשם חוב של כ-54,000 ₪ לרשות המיסים, כאשר לאימו חוב דומה אך נמוך יותר. כמו כן, צורפו קבלות לחברת החשמל ולתשלומים שונים. בנוסף, צורף צילום מסך מאפליקציית הבנק כי לנאשם 14 עיקולים בסכום של למעלה ממאה אלף שקלים, וכן הסכם תשלומים של הנאשם בביטוח לאומי.

לאסופת המסמכים צורף הסכם שכירות של אמו של הנאשם ומסמכים הקשורים אליה.

בנוסף, צורף צילום של הפוסט שפרסם חבר הכנסת טיבי, עליו הגיב הנאשם במסגרת תיק הצירוף.

טיעוני הצדדים

15. **התובע המלומד, בטיעוניו לעונש**, טען תחילה כי אין לקבל את חוות דעת מומחה ההגנה לצורך הוכחת טענה של קרבה לסייג, וגם אם תתקבל יש לתת לה משקל נמוך. לטענתו, דרך המלך היא בשליחת הנאשם לוועדת האבחון בהתאם לחוק הסעד, וקבלת חוות הדעת תעקוף זאת. כמו כן, נטען כי יש אינדיקציות מתסקירי שירות המבחן שהנאשם השתמש בסמים, דבר שלדעת המומחה עצמו יכול להשפיע על המבחן; כי חוות הדעת היא לפני כשנתיים ולא הוגשה חוות דעת לגבי מצבו כיום; וכי המומחה קרא מעט חומר ולא הונח בפניו חומר רפואי של הנאשם.

אשר למתחם העונש ההולם, התובע המלומד טען כי לאור העובדה שמדובר בשני מתלוננים שונים ובזמנים שונים, לדעתו יש לקבוע שני מתחמים שונים. התובע הפנה לנסיבות ביצוע העבירות, לתוכן האיומים, לכך שהנאשם איים על שני חברי כנסת שונים באמצעות אפליקציית "פייסבוק" ובמועדים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 42373-01-22 מדינת ישראל נ' פרץ

שונים. התובע הפנה לערכים החברתיים שנפגעו, לפגיעה בדמוקרטיה ובסמלי שלטון ולנזק הפוטנציאלי שבהרתעת אנשי ציבור מלמלא את תפקידם. התובע טען כי יש לקבוע שכל מתחם מתחיל ממספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל, והפנה לפסיקה.

אשר למיקום עונשו של הנאשם בגדרי המתחמים, התובע הפנה לכך שהנאשם יליד 2002, נעדר עבר פלילי, אך בעניינו התקבלו תסקירים שליליים המצביעים על נזקקות רפואית גבוהה, שימוש בסמים, העדר שיקום, חוסר שיתוף פעולה וניתוק קשר עם שירות המבחן, לצד פערים בין דבריו של הנאשם לבין המעשים בהם הודה. לפיכך, עתר התבע למקם את עונשו בשליש התחתון של המתחמים ולהטיל עליו 8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות בגין שני התיקים יחד, מאסר על תנאי וקנס.

16. **הסניגורית המלומדת, בטיעוניה לעונש**, ביקשה לקבל את חוות דעת מומחה ההגנה ולקבוע כי מתקיימת קרבה לסייג בעניינו של הנאשם, וטענה כי כתיבי האישום והודעתיו של הנאשם היו בפני המומחה, כשלדבריה המומחה נפגש לאחרונה עם הנאשם והדברים לא השתנו. נטען, כי האינדיקציה לשימוש בסמים עלתה רק בתסקיר משנת 2025.

אשר למתחם, הסניגורית המלומדת טענה כי יש לראות בשתי העבירות כאירוע אחד בהתאם לפסיקה, לגביו יש לקבוע מתחם אחד, גם כשמדובר במספר מתלוננים ובמועדים רחוקים. הסניגורית טענה כי מדובר באיום חמור, אך מדובר באיום יחיד, רגעי ושאינו מתמשך, "פרץ רגשות". נטען כי לא מדובר באיום חוזר או מתמשך על אותו אדם, כאשר הנאשם הגיב לפוסט של חבר הכנסת טיבי בפייסבוק אחרי פיגוע שהתרחש, ללא תכנון, וכי הנאשם לא היחיד שהגיב. נטען, כי לא נגרם כל נזק, אין מעשה נלווה לאותם איומים וללא נסיבות לחומרה, כאשר עמוד פייסבוק הוא ציבורי, ללא איום פנים מול פנים או בדוא"ל. בנוסף, הסניגורית הפנתה לשורה של הסדרים מותנים שנערכו בעבירות איומים, וטענה כי עצם העובדה שהתביעה מצאה להגיע עם עשרות חשודים להסדר מותנה, הרי שהיא מדברת בשני קולות. לפיכך, עתרה לקבוע תחתית מתחם המתחיל ממאסר על תנאי ורכיבים נלווים.

אשר למיקום עונשו של הנאשם בגדרי המתחם, הסניגורית הפנתה לחוות הדעת (נ/1), לכך שהנאשם היה כבן 19, לכך שהוא נעדר עבר פלילי ולא נפתחו לו תיקים חדשים. כמו כן, הפנתה לכך שהתיקים טרפדו את גיוסו לצה"ל, וכן הפנתה לאסופת המסמכים (נ/2) ממנה עולה מצבו הכלכלי הקשה והעול הכבד המוטל על הנאשם. לבסוף, הפנתה הסניגורית לחלוף הזמן, וטענה כי על אף שאין טיפול בעניינו של הנאשם, שירות המבחן מעריך שאין צפי להישנות העבירות, וחומרתן תהיה נמוכה. לפיכך, עתרה להטיל על הנאשם בגין שני התיקים יחד מאסר על תנאי, לכל היותר לצד שלי"צ, וכי אם יהיו רכיבים נלווים הם ייקבעו בהתאם למסמכים שהוגשו.

17. **הנאשם, בדבריו האחרון**, הצטער, טען כי הבין את מעשיו ואת ההשלכות וכי לא יעשה זאת שוב.

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

שני מעשים – אירוע אחד

18. בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, השאלה האם מעשים שונים מהווים "אירוע" אחד לו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד כולל, או שמא מהווים מספר "אירועים" שלכל אחד יש לקבוע מתחם נפרד,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 42373-01-22 מדינת ישראל נ' פרץ

תקבע בכל מקרה ומקרה על-פי נסיבותיו, בהתאם ל"מבחן הקשר ההדוק" (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, בפסקאות 5-7 לפסק דינה של כב' השופטת ד' ברק-ארז (29.10.14)). בהתאם למבחן זה, יש לראות בהתנהגות של הנאשם כאירוע אחד אם ישנו קשר הדוק בין העבירות, בהתאם לניסיון החיים. מבלי למצות, בין עבירות יימצא קשר הדוק "כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה" (הלכת ג'אבר, שם), ויש לבחון "האם העבירות בוצעו באותו מקום; האם הנאשם תכנן את העבירות; האם ביצוע העבירות התאפיין בשיטתיות; האם ביצועה של עבירה אחת סייע לביצועה של עבירה אחרת; וכיוצא באלה" (ע"פ 2455/21 מדינת ישראל נ' ברמלי, בעמ' 25 (נבו 6.7.23)). כמו כן, נקבע כי "התיבה 'אירוע אחד' רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים. הכל – כל עוד הם מהווים מסכת עבריינית אחת. נמצאו למדים כי הבחינה אם העבירות השונות שביצע הנאשם מהוות 'אירוע אחד' היא תכליתית-פונקציונאלית" (הלכת ג'אבר, בפסקה 2 לפסק דינו של כב' השופט ע' פוגלמן).

19. בענייננו, אומנם עסקינן במעשים שונים, אך אני סבורה כי יש לראותם כ"אירוע" אחד. הנאשם עבר שתי עבירות איומים כלפי שני נבחרים שונים, כאשר בין העבירות כחלפו כחודשיים ימים. ברם, אין בעובדות אלה כדי ללמד על כך שמדובר בהכרח ב"אירועים" שונים שאין ביניהם קשר הדוק. כאמור בהלכת ג'אבר, "אירוע" אחד יכול לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן ואף כשמדובר בקורבנות שונים. בענייננו, אומנם מדובר בעבירות שבוצעו בהפרש של כחודשיים, אך אין לומר כי מדובר ברצף זמן כה ארוך המנתק את הקשר ההדוק בין המעשים. עיון בכתבי האישום בהם הודה והורשע הנאשם מלמד כי שיטת הפעולה של הנאשם הייתה דומה מאוד: איום על חבר כנסת באמצעות הודעה או תגובה, ובאותה רשת חברתית ("פייסבוק"). על אף שקיימת הבחנה בין חומרת העבירה שבוצעה בתיק העיקרי לבין חומרת העבירה שבוצעה בתיק הצירוף (ועל כך אעמוד בהמשך במסגרת קביעת המתחם), השיטה בה פעל הנאשם היא דומה ובין המעשים קיים קשר הדוק המצדיק קביעת מתחם עונש הולם אחד כולל. יפה לענייננו הדוגמה שציגה כב' השופטת ד' ברק-ארז בהלכת ג'אבר, בפסקה 5:

"ניתן לטול דוגמא נוספת: אדם מחליט לאיים באלימות על מספר אישי ציבור שלעמדותיהם הוא מתנגד באופן אידיאולוגי, ובמסגרת כך שולח אליהם במשך מספר חודשים מכתבים מאיימים, עד אשר הוא נתפס. במקרה זה, נפלו קורבן למעשים מספר אישי ציבור, והם אף בוצעו בהפרשי זמן זה מזה, כך שניתן לראות בפגיעה בכל אחד מהם 'מעשה' נפרד – בין לפי המבחן הצורני-עובדתי ובין לפי המבחן שעניינו הערך החברתי המוגן (אשר מתייחס להגנה על כל אדם ואדם). עם זאת, הפגיעה בכלל הקורבנות נובעת מתוכנית עבריינית אחת, ויש בין העבירות השונות קשר הדוק. לכן, אני סבורה כי נכון יהיה לנתחן כ"אירוע" אחד שבצידו ייקבע מתחם ענישה אחד." [ההדגשות אינן במקור – ע.י.].

קל להבחין בדמיון הרב שבין הדוגמה אותה ציינה כב' השופטת ד' ברק-ארז, עת קבעה את מבחן הקשר ההדוק, לבין עניינו של הנאשם. גם הנאשם שלפניי איים באלימות על שני נבחרים שונים שלעמדותיהם הוא התנגד באופן אידיאולוגי (כך לפי גרסתו שלו בפני שירות המבחן). במסגרת כך, הנאשם אומנם לא שלח מכתבים מאיימים לחברי הכנסת, אך הדברים יפים – באותה מידה ובעידן הרשתות החברתיות – גם להודעות ולפרסומים מאיימים באמצעות רשתות חברתיות, אשר נשלחו בהפרש של כחודשיים ימים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 42373-01-22 מדינת ישראל נ' פרץ

20. לאור האמור, נראה כי הפגיעה בשני חברי הכנסת נובעת מאותה תוכנית עבריינית אחת וכי יש בין שתי העבירות קשר הדוק, ולכן יש לראותן כ"אירוע" אחד לו ייקבע מתחם עונש הולם אחד. אציין, כי בענייננו מדובר באירוע אחד הכולל שני מעשים שונים, דבר לו אתן ביטוי בעת קביעתי את מתחם העונש ההולם, כאשר יש לזכור כי התקרה העליונה האפשרית למתחם העונש הוא צירוף של עונשי המקסימום שניתן להטיל בגין כל אחד מהמעשים (עניין ג'אבר, בפסקה 9; ע"פ 9308/12 עיסא נ' מדינת ישראל, בפסקה 101 (30.7.15)).

מתחם העונש ההולם

21. בהתאם לתיקון 113 לחוק, יש לקבוע, בטרם קביעת העונש המתאים, מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעקרון ההלימה ותוך התחשבות במידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

22. במעשיו בשני התיקים, פגע הנאשם **בערכים החברתיים המוגנים** שעליהם בא להגן האיסור הפלילי שבעבירת האיומים, וביניהם זכותו של אדם לנהל את אורחות חייו כפי שהוא חפץ, מבלי הפרעה או פחד. כך, פוגעת עבירת האיומים בשלוות נפשו של האדם ובאפשרותו לנהל חיים חופשיים מלחצים, תוך הגנה על חופש הבחירה והפעולה.

במעשיו של הנאשם טמונה חומרה יתרה, אשר באה לידי ביטוי בשני מישורים: **זהות נפגעי העבירה וטיב האיומים**. איומיו של הנאשם כוונו כלפי **נבחר ציבורי מכהנים**, כאשר מדבריו של הנאשם בפני שירות המבחן עולה כי האיומים הושמעו מתוך מניעים פוליטיים ואידיאולוגיים קיצוניים (תסקיר מיום 12/3/25, בעמ' 2). איומים כאמור אינם פוגעים רק בשלוות נפשו ובזכותו של נבחר הציבור לחיות חיים נטולי לחצים חיצוניים. כשבנבחר ציבור עסקינן, השמעת איומים כלפיו מתוך מניע פוליטי ואידיאולוגי פוגעת בציבור בוחריו, מרעידה את אמות הֶסֶפִים של הדמוקרטיה כולה ומונעת מנבחר הציבור למלא את תפקידו הציבורי ללא כל מורא. יפים לענייננו הדברים שנכתבו על-ידי כב' הנשיאה (כתוארה אז), השופטת ד' בייניש, לפני למעלה משני עשורים:

"השמעת איומים נגד אישי ציבור היא רעה חולה אשר בכוחה לפגוע באושיות הדמוקרטיה, וזאת גם במקרים שבהם איש הציבור עצמו אינו מודע כלל לאיום שהושמע כלפיו. איום המופנה נגד אישי ציבור מערער את הסדר החברתי, ובנסיבות המתאימות יהיה בו כדי לזעזע את שלווה נפשו של כל אדם מן היישוב השומע את האיום. אין ספק כי בכוחו של איום כזה ליצור פחד בלב שומעו, ואם אכן זו הייתה כוונת משמיע האמירה, כי אז מדובר באיום לכל דבר ועניין. ודוק: אין לבלבל בין איום על אישי ציבור לבין דברי ביקורת, שהם לגיטימיים וחוסים תחת הגנת חופש הביטוי" (רע"פ 2038/04 לם נ' מדינת ישראל, ס' (4) 96, 114 (2006)).

כך באשר לאיומים המופנים כלפי נבחר הציבור, אך לא במישורין (כבענייננו של חבר הכנסת טיבי), ומקל וחומר כאשר האיומים מופנים ישירות לנבחר הציבור (כבענייננו של חבר הכנסת כסיף). בין האיומים הבוטים והחמורים שהשמיע הנאשם לבין חופש הביטוי – אין כל קשר.

23. ומזהות מושא האיום – לטיב האיומים וחומרתם. הנאשם איים על שני נבחר ציבור שונים (חברי כנסת), בשתי הזדמנויות שונות, באמצעות רשת חברתית. על אף שאיומיו של הנאשם לא נעשו פנים מול פנים,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 42373-01-22 מדינת ישראל נ' פרץ

ובכך מצויה חומרה פחותה, לא ניתן להתעלם מתוכן האיומים. חומרה יתרה מצויה באיומיו של הנאשם בתיק העיקרי, כאשר שלח לחבר הכנסת כסיף הודעה אישית בה איים **כי ירצח אותו**. איומים בפגיעה בגוף, קל וחומר איומים ברצח, מצויים ברף הגבוה שבגדרי עבירת האיומים.

24. אשר ל**נסיבות ביצוע העבירה בתיק העיקרי**, נתתי דעתי לאופן שבו הנאשם ביצע את העבירה, בכך ששלח הודעה באמצעות אפליקציית הפייסבוק **לחבר הכנסת כסיף**, ולא כתגובה לרשומה שפרסם. כמו כן, שקלתי את העובדה שהנאשם הפנה כלפי חבר הכנסת כסיף איומים מוחשיים ומפורשים ברצח ("**נרצח אותך יבן זונה הסוף שלך בדרך אתה לא תראה אור יום**"), ואת פוטנציאל הנזק שיכול היה להיגרם לציבור מביצוע העבירה ומהאימה שהטיל על חבר הכנסת כסיף.

אשר ל**נסיבות ביצוע העבירה בתיק הצירוף**, שקלתי את העובדה שהאיומים לא נכתבו באופן ישיר לחבר הכנסת טיבי, אלא נכתבו כתגובה לרשומה אותה פרסם חבר הכנסת. על אף שלדעתי מדובר בנסיבות חומרה פחותות מאשר שליחת הודעה אישית וקונקרטיה, לפרסום איומים לעיני כל קיימת חומרה כשלעצמה בשל פוטנציאל הנפילות של האיומים ועידוד אלימות בקרב הציבור ("**גם אם נצטרך לפגוע**"). בנוסף, נתתי דעתי לכך שמדובר באיומים קונקרטיים ב"פגיעה" בחבר הכנסת טיבי ובחבריו, וכן נתתי דעתי לפוסט שעליו הגיב הנאשם ולהקשר הדברים (צורף במסגרת נ/2).

בשני התיקים, נתתי משקל לכך שלדברי הנאשם עצמו הוא ביצע את העבירות על רקע עמדות אידיאולוגיות קיצוניות בהן החזיק, שכן "**מניע אידיאולוגי מחמיר את הגישה ואת הצורך בהרתעת הרבים**" (ע"פ 5025/06 **מדינת ישראל נ' פלוני**, בפסקה ו(4) לפסק דינו של כב' השופט א' רובינשטיין (15.3.07)). עם זאת, אין אינדיקציה כי למעשים קדם תכנון מוקדם.

25. בנסיבות המתוארות, מסקנתי היא כי **מידת הפגיעה** בערכים החברתיים המוגנים ב**תיק העיקרי הינה ברף הגבוה**, ומידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים ב**תיק הצירוף הינה ברף הבינוני**.

26. בחינת **מדיניות הענישה הנהוגה** בעבירות בהן הורשע הנאשם, מעלה כי במקרים דומים של איומים כלפי נבחר ציבור (חברי כנסת, שרים וראשי ממשלה), בתי המשפט נוהגים להטיל עונשים שונים, הכל בהתאם לנסיבות של כל מקרה ומקרה, תוך התחשבות בחומרת האיומים והאופן שבו הושמעו. לעיתים, הסתפקו בתי המשפט בענישה הצופה פני עתיד לצד ענישה נלווית, ולעיתים הוטלו עונשי מאסר בפועל. כבר נפסק לא אחת שכל מעשה אלימות – לרבות איומים – שונה בנסיבותיו ובחומרתו, באופן המשפיע על קביעת מתחם העונש ההולם. להמחשה:

בעפ"ג (מחוזי באר-שבע) 43248-01-22 **מדינת ישראל נ' בן דור** (18.5.22) הנאשם הורשע, על-פי הודאתו, בעבירה של **איומים**, בכך שכתב בחשבון ה"טוויטר" של ראש הממשלה בנימין נתניהו אם מישהו יודע על הכנות להתנקש בראש הממשלה וכי הוא חושב "**שהגיע הזמן**". יומיים לאחר מכן, כתב בחשבון הטוויטר של בנו של ראש הממשלה "**כל כלב ביג' יומי**". בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. על הנאשם, שלו נסיבות חיים קשות, שהודה והביע חרטה אך בעל עבר פלילי רלוונטי, הוטלו 8 חודשי עבודות שירות, הופעל מאסר על תנאי והתחייבות, הוטל מאסר על תנאי והוטל קנס בסך 1,500 ₪. **עונשו של הנאשם הוחמר בערעור ל-10 חודשי מאסר בפועל, תוך שבית המשפט המחוזי קבע שמדובר באיום ברף הגבוה וכי יש להטיל עונש מאסר בפועל לצורך הרתעת הרבים**.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 42373-01-22 מדינת ישראל נ' פרץ

בת"פ (שלום ירושלים) 67033-11-16 **מדינת ישראל נ' פיש** (15.10.18) הנאשם הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בעבירה של איומים, לאחר ששלח הודעת דואר אלקטרוני דרך אתר האינטרנט של משרד ראש הממשלה, ובה איום שנועד להפחיד או להקניט את ראש הממשלה. האיום לא הובא לעיון ראש הממשלה. **בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי ושל"צ, לבין 8 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.** על הנאשם, צעיר בן 25, לאור חלוף הזמן (4 שנים), נסיבות חייו והעובדה שלא התנער מעצם המעשה, לצד העובדה שלפני כ-9 שנים ריצה עונש מאסר, הוטלו 60 ימי עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 500 ₪.

בת"פ (שלום תל-אביב) 33360-07-17 **מדינת ישראל נ' מאיר** (3.11.19) הנאשם הורשע, לאחר ניהול הליך הוכחות, בעבירה של איומים. הנאשם פרסם תגובה בפוסט שפורסם על-ידי דף החדשות האינטרנטי "0404" ברשת ה"פייסבוק", בה כתב, בין היתר, **"אחמד טיבי אני יהיה יותר משמח לדפוק לך כדור בראש".** **בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי לבין מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית.** בית המשפט הבהיר כי הוא קובע מתחם זה מאחר שהאיומים לא הופנו במישרין לחבר הכנסת טיבי, אלא פורסמו בתגובה לפוסט של דף חדשות, וכי אם היה מדובר באיום "ישיר יותר", היה מחייב הטלת רכיב ענישה ממשי כלשהו ולכל הפחות של"צ. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, ששלח מכתב התנצלות לחבר הכנסת, הוטל עונש מאסר על תנאי, קנס והתחייבות בסך 5,000 ₪. תיק זה דומה בנסיבותיו לתיק הצירוף בענייננו, כאשר ענייננו אף חמור יותר מאחר שהתגובה הייתה על פוסט שפרסם חבר הכנסת עצמו.

בעפ"ג (מחוזי חיפה) 13131-10-24 **מדינת ישראל נ' ממון** (10.4.25) הנאשם הורשע, על-פי הודאתו, בעבירה של איומים, לאחר ששלח לחבר הכנסת טיבי הודעה באמצעות אפליקציית "אינסטגרם" בזו הלשון: **"כדור לראש תקבל בקרוב, גם רימון תקבל יסבך יזבל"** [הטעויות במקור – ע.י.]. **בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית.** על הנאשם, בן 25 שלחובתו הרשעה קודמת בעבירה של תקיפה סתם, שהודה ולקח אחריות והחל בטיפול פרטי, הוטל עונש מאסר על תנאי והתחייבות. **ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי התקבל, תוך שבית המשפט החמיר בעונשו של הנאשם משיקולים של הרתעת הרבים והוסיף לעונשו חודשיים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.** תיק זה דומה בנסיבותיו לתיק העיקרי בענייננו.

בעפ"ג (מחוזי באר-שבע) 9386-03-24 **בוחניק נ' מדינת ישראל** (7.5.24) הנאשם הורשע, על-פי הודאתו בשני כתבי אישום, בשתי עבירות איומים ובעבירה של ניסיון איומים. בתיק העיקרי, על רקע של סכסוך בכביש, הנאשם איים על אחר באמצעות גז פלפל. בתיק הצירוף הנאשם פרסם פוסט ב"פייסבוק" בו איים על ראש הממשלה דאז נפתלי בנט, כי אם היה לו אקדח היה "דופק בו מחסנית", היה פוגע בילדיו ובאשתו והבטיח כי ייסגור עמו חשבון. בנוסף, באותו היום, הנאשם ניסה לאיים על השרה מירב מיכאלי בכך שכתב כי לאחר **"שהמשפחה שלך תהפוך לשאריות סיגריה אני אלחץ על המתג שיחשמל אותך למוות".** **בית משפט השלום קבע מתחם עונש כולל לשני כתבי האישום, הנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.** על הנאשם, כבן 24, שהתקשה לקחת אחריות מלאה אך התמיד בהליך טיפולי, הוטלו 5 חודשי עבודות שירות, צו מבחן, מאסר על תנאי, קנס בסך 1,000 ₪ והתחייבות. **בית המשפט המחוזי דחה את ערעור הנאשם, קבע כי מדובר בשלושה אירועים שונים, וכי עונש של 5 חודשי עבודות שירות הולם את מעשיו של הנאשם, על אף**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 42373-01-22 מדינת ישראל נ' פרץ

שבית משפט השלום ציין כי מיקם את עונשו ברף הנמוך של המתחם.

בע"פ (מחוזי תל-אביב) 9471-12-25 מלכה נ' מדינת ישראל (19.2.26) הנאשם הורשע, על-פי הודאתו, בעבירה של איומים, לאחר שהגיב לפוסט שפרסם חבר הכנסת כסיף ב"פייסבוק" כדלקמן: "**המוות שלך קרוב כסיף...קרוב מאוד, כולל כל הבוגדים...לך תתלונן אצל קצין הכנסת... מי שיתקרב יקבל כחור בראש יבוגד מסריח**". יועצו הפרלמנטרי של חבר הכנסת הבחין בהודעה והעבירה לקצין הכנסת. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי וצו של"צ, לבין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית. על הנאשם, בן 43, נעדר עבר פלילי, שהודה ולקח אחריות וששירות המבחן התרשם כי מדובר באירוע חריג לאורחות חייו, תוך התחשבות בכך שאין אינדיקציה שההודעה הועברה לחבר הכנסת, הוטלו 100 שעות של"צ, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות. ערעור הנאשם כנגד שאלת ביטול ההרשעה – נדחה. תיק זה דומה בנסיבותיו לתיק הצירוף בענייננו.

בת"פ (שלום ראשון-לציון) 61553-09-20 מדינת ישראל נ' אדרי (29.9.21) הנאשם הורשע, על-פי הודאתו, בעבירה של איומים וניסיון איומים, בכך שבשני תאריכים שלח הודעות פרטיות לחשבון ה"פייסבוק" של חבר הכנסת אלי אבידר, ובהן כתב "**אתה צריך כדור בראש דחוף**". המתמחה המשפטי של חבר הכנסת קרא את ההודעות. לכן, הורשע הנאשם באיומים על חבר הכנסת ובניסיון איומים על המתמחה. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי וצו של"צ, לבין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. על הנאשם, כבן 49, נעדר עבר פלילי, נשוי ואב לילדים, הסובל מבעיות רפואיות, שנטל אחריות, הביע חרטה והשתלב בטיפול, הוטלו 120 שעות של"צ, מאסר על תנאי, התחייבות וצו מבחן. גם תיק זה דומה בנסיבותיו לתיק הצירוף בענייננו.

בעפ"ג 25296-10-22 (מחוזי מרכז) מדינת ישראל נ' כוהן (11.6.23) הנאשם הורשע, על-פי הודאתו, בעבירה של איומים, בכך ששלח בקבוצת "ווטסאפ" קישור לכתבה על רצח כלשהו, ואיים בפגיעה בשרת החינוך דאז, יפעת שאשא ביטון, תוך הפנייה לרצח האחר. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי לבין 10 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. על הנאשם, כבן 65, נעדר עבר פלילי, שהודה ולקח אחריות, שתסקיר שירות המבחן בעניינו היה חיובי, הוטל עונש מאסר על תנאי, קנס בסך 800 ₪ והתחייבות בסך 3,000 ₪. ערעור המדינה התקבל, תוך שבית המשפט המחוזי הוסיף לעונשו של הנאשם של"צ בהיקף של 100 שעות.

בעפ"ג 22938-03-22 (מחוזי באר-שבע) דזנאשוילי נ' מדינת ישראל (23.2.22) הנאשם הורשע, על-פי הודאתו, בעבירה של איומים. הנאשם התקשר ללשכת השר לענייני דתות, ואמר לעובדת הלשכה כי תגיד לשר שיפסיק לפגוע ברבנות כי "**בסוף הוא יגמור כמו רבין. מישו יוריד אותו**", וזאת בכוונה להפחידה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר קצר לבין 7 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. על הנאשם, שלו עבר פלילי מכביד, הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי והתחייבות. ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה, תוך שבית המשפט המחוזי הדגיש שהאיומים הבוטים מחייבים ענישה הכוללת מאסר בפועל. תיק זה דומה בנסיבותיו לתיק העיקרי בענייננו.

הקרבה לסייג לאחריות פלילית – ליקוי שכלי

27. טרם קביעת מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם, אתייחס לטענת הסניגורית המלומדת כי בעניינו של הנאשם יש להתחשב, בעת קביעת המתחם, בקרבתו לסייג אי שפיות הדעת, במסגרת חלופת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 42373-01-22 מדינת ישראל נ' פרץ

הליקוי השכלי. המחוקק הורה, במסגרת סעיף 40ט(א)(9) לחוק, כי אחת הנסיבות שאותן רשאי לשקול בית המשפט, בשעה שהוא קובע את מתחם העונש ההולם, הינה: **"הקרבה לסייג לאחריות פלילית כאמור בסימן ב' לפרק ה'1"**. סעיף 34 לחוק העונשין, שכותרתו **"אי שפיות הדעת"**, קובע כדלקמן:

"לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שעשה אם, בשעת המעשה, בשל מחלה שפגעה ברוחו או בשל ליקוי בכושרו השכלי, היה חסר יכולת של ממש –

(1) להבין את אשר הוא עושה או את הפסול שבמעשהו; או

(2) להימנע מעשיית המעשה."

בע"פ 10416/07 דולינסקי נ' מדינת ישראל (7.12.09), טרם נחקק תיקון 113 לחוק, נדרש בית המשפט העליון לשאלת המשקל שיש לתת למצבו הנפשי של נאשם בעת ביצוע העבירה בה הורשע, לצורך הקלה בעונשו, וכך נקבע:

"השאלה מה המשקל שיש ליתן למצבו הנפשי של הנאשם בעת ביצוע העבירה לצורך הקלה בעונש, היא שאלה "כמותית", שאיני רואה לקבוע בה מסמרות. כל מקרה יש לבחון לגופו על פי נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה ועל פי נסיבותיו האישיות של הנאשם. במכלול הנסיבות הקשורות למבצע העבירה, יש לבחון את סוג ההפרעה הנפשית ועוצמתה, ועד כמה הוגבלה בעטייה יכולתו – לא עד כדי חוסר יכולת של ממש כאמור בסעיף 34 – להבין את אשר הוא עושה או להימנע מעשיית המעשה. על מידת הפגיעה ביכולתו של מבצע העבירה להבין את מעשהו או להימנע ממנו, ניתן ללמוד ממכלול הראיות, לרבות מעשיו של מבצע העבירה לפני האירוע, במהלכו ולאחריו וכן מחוות דעת מומחים." (פסקה 11 לפסק הדין) [ההדגשה אינה במקור – ע.י].

כך נקבע בנוגע למחלת נפש, והדברים יפים גם לליקוי שכלי, כשההבדל בין השניים הוא שהאחרון לא נסוג או נעלם כפונקציה של זמן. לאחר תיקון 113 לחוק, נדרש בית המשפט העליון לשאלה האם יש בעובדה שהנאשם לוקה במחלת נפש או בליקוי שכלי, כשלעצמה, כדי להשפיע על מתחם העונש ההולם במסגרת הקרבה לסייג לאחריות פלילית. כך קבע בית המשפט העליון באותו העניין:

"המערער טוען כי מצבו הנפשי בעת ביצוע העבירה עולה כדי קרבה לסייג לאחריות פלילית שעניינו אי-שפיות הדעת, וכי לפיכך מתחם העונש שנקבע בעניינו מחמיר יתר על המידה. אין בידי לקבל טענה זו. כאמור, בית המשפט המחוזי קבע כי המערער לא הראה שמצבו הנפשי בעת ביצוע העבירה פגע באופן משמעותי ביכולתו להבין את מעשיו או במידת שליטתו עליהם. בית המשפט הדגיש כי חוות הדעת שהציג המערער בעניין זה התייחסה רק לתנאי הראשון לתחולת סייג אי-שפיות הדעת – קיומה של מחלת נפש – וכלל לא התייחסה לשאלת קיומו של התנאי השני, שעניינו חוסר יכולת להבין את המעשים או את הפסול שבהם, או להימנע מביצועם..." (ע"פ 4283/22 באחיט נ' מדינת ישראל (1.12.22), בפסקה 12 לפסק דינה של כב' השופטת יי וילנר (להלן: **"עניין באחיט"**)) [ההדגשה אינה במקור – ע.י].

בהמשך להלכה שנקבעה בעניין באחיט, פסיקת בתי המשפט קבעה כי התחשבות בקרבה לסייג לאחריות פלילית, כאמור בסעיף 40ט(א)(9) לחוק, מחייבת הוכחה של **קשר סיבתי** בין מחלת הנפש או הליקוי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 42373-01-22 מדינת ישראל נ' פרץ

השכלי לבין המעשים שבגינם עומד הנאשם לדין:

"מהאמור עולה, כי כוונת המחוקק היתה לאפשר הקלה בעונשו של נאשם אשר פעל בקרבה ממשית לסייג לאחריות פלילית, כאשר בהקשר לסייג של אי שפיות הדעת, הכוונה היא למקרים בהם מתקיים קשר סיבתי בין מחלת הנפש או הלקות השכלית ממנה סובל הנאשם לבין המעשה שעשה, כלומר שבשל מחלת הנפש או הליקוי השכלי, יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, או את הפסול שבמעשהו או להימנע מעשיית המעשה הוגבלה במידה מסוימת." (תפ"ח (מחוזי באר-שבע) 30440-04-22 מדינת ישראל נ' אבו זעילה, בעמ' 50 והציטוטים מהצעות החוק, דברי ההסבר ופרוטוקול ועדת החוקה המוזכרים בעמ' 49-50 (12.2.25)) [ההדגשה אינה במקור – ע.י.].

וראו גם, על הצורך בהוכחת קשר סיבתי בין הליקוי השכלי למעשה העבירה: תפ"ח (מחוזי תל-אביב-יפו) 53534-09-22 **מדינת ישראל נ' פלוני**, בעמ' 18 לפסק דינו של כב' השופט י' טופף (15.10.24). דרישת הקשר הסיבתי היא ברורה, שכן אדם הסובל ממחלת נפש או מליקוי שכלי יכול לבצע עבירות שונות, אך לא כל עבירה נובעת בהכרח ממחלת הנפש או מהליקוי השכלי (השוו: ת"פ (שלום תל-אביב) 17175-02-20 **מדינת ישראל נ' בקלו** (31.5.20)).

28. בענייננו, הנאשם מבקש לבסס טענתו בדבר הקרבה לסייג על סמך חוות דעת של מומחה ההגנה, מר גסטהלטר (נ/1). בין הצדדים נתגלעה מחלוקת האם מר גסטהלטר, בהיותו פסיכולוג קליני, יכול לאבחן ליקוי בכושר השכלי. לדעת המאשימה, ההכרעה בעניין שמורה לוועדת האבחון לפי חוק הסעד, הכוללת גם רופאים פסיכיאטריים, וניסיון להוכיח ליקוי שכלי באמצעות חוות דעת פרטית למעשה "עוקף" את סמכויות ועדת האבחון.

ראשית, יש לדחות את טענת המאשימה כי בשל סמכותה של ועדת האבחון, היא הקובעת. הלכה מושרשת היא שחוות הדעת של ועדת האבחון היא בבחינת המלצה שבית המשפט אינו חייב לאמצה, ככל ראייה אחרת, והוא רשאי להסתמך בהחלטתו גם על חוות דעת המוגשות מטעם ההגנה ועל ראיות אחרות (ע"פ 7924/07 **פלוני נ' מדינת ישראל**, בפסקה 54 (5.5.08)). עצם העובדה שלוועדת האבחון קיימת סמכות להמליץ לעניין קיומו של ליקוי שכלי-התפתחותי, ועל אף המשקל המשמעותי שיש לתת לחוות דעתה, לא נובעת מסמכות זו בלעדיות.

שנית, אשר להסמכתו של מר גסטהלטר כפסיכולוג קליני, סעיף 1 לחוק הפסיכולוגים, תשל"ז-1977, מגדיר את העיסוק בפסיכולוגיה כ"**עיסוק מקצועי כמשלח יד באבחוןם ובהערכתם של עניינים ובעיות בתחום הנפשי, השכלי וההתנהגותי של בני אדם**". מכאן ניתן ללמוד כי פסיכולוג קליני מוסמך לחוות דעה על עניינים ובעיות בתחום השכלי-התנהגותי של הנאשם (והשוו לקביעה, מהעת האחרונה, כי פסיכולוג מוסמך לחוות דעה על אובדנות שאינה נובעת ממחלת נפש: רע"פ 22451-03-26 **פלוני נ' עטרי**, בפסקאות 26-27 לפסק דינו של כב' השופט א' שטיין (20.4.26)). שאלה אחרת היא האם פסיכולוג קליני מוסמך לחוות דעה בנוגע לליקוי בכושר השכלי, כאמור בסעיף 34 לחוק – סוגיה בה הצדדים חלוקים. ההכרעה בסוגיה זו תלויה בשאלה האם הליקוי בכושר השכלי נובע מעניין רפואי השמור למומחיות רפואית, או שמא מעניין תפקודי והסתגלותי הנכנס בגדר מומחיותם של פסיכולוגים. כך, כאשר מדובר בהגדרה של חוק הסעד ל"אדם עם מוגבלות שכלית-התפתחותית" נקבע כי ההגדרה היא "**רחבה וכוללת**", ומחילה למעשה מבחן אובייקטיבי ומשותף לכל הלוקים בשכלם, בהתעלם מהגורמים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 42373-01-22 מדינת ישראל נ' פרץ

השוניים לליקוי השכלי וההבדלים בתפקוד בין אנשים המשתייכים לאוכלוסייה זו" (ע"פ 7924/07 פלוני נ' מדינת ישראל (5.5.08)). דא עקא, כאשר עסקינן בתחום מומחיותו של העד, שאלת הגורם לליקוי השכלי מקבלת חשיבות יתרה, שכן אם ייקבע כי הגורם לליקוי השכלי אינו בתחום מומחיותו של העד, אזי אינו יכול להעיד על קיומו של הליקוי והשפעתו – אם קיימת – על ביצוע העבירה. אני סבורה כי אין הכרח להכריע במחלוקת כבדת המשקל שנתגלעה בין הצדדים, ויש להשאירה לעת מִצוֹא. זאת, משום שגם אם אניח כי מר גסטהלטר מוסמך לחוות דעתו המקצועית בנוגע לליקוי בכושר השכלי, יש לדחות את מסקנות חוות דעתו מהבחינה המהותית.

29. לצורך הערכת משקלה של עדות המומחה וחוות דעתו, נקבע כי יש לבחון את אלו בשני מישורים: "מישור המהימנות האישית – במסגרתו נבחנת מהימנות המומחה, כמהימנותו של כל עד אחר; ומישור האמינות המקצועית – במסגרתו ייבחנו, בין היתר, רמתו המקצועית של המומחה, הכשרתו, ניסיונו המעשי וגם טיב ואופי הבדיקה או הבירור שערך ואשר מכוחם הסיק מסקנותיו" (ע"פ 1839/92 אשקר נ' מדינת ישראל, בפסקה 4 (4.9.94); ע"פ 3766/24 מדינת ישראל נ' פלונית, בפסקה 30 (26.3.25) (להלן: "עניין פלונית")). בעוד שביחס לראיות מדעיות נקבע מבחן עזר סדור להכרעה בדבר קבילות הראיה והערכת משקלה בע"פ 1620/10 מצגורה נ' מדינת ישראל (3.12.13), תחולתם של מבחני העזר ביחס לעניינים שבידיעה מקצועית, על סמך ניסיון והכשרה – טרם הוברר עד תום (עניין פלונית, בפסקה 30). עם זאת, נקבע כי גם מומחיות כאמור "נדרשת להיות מבוססת ומשכנעת כדבעי" (שם).

במישור המהימנות האישית, אני מוצאת את עדותו של המומחה מהימנה ולא קיימת סיבה לפקפק במהימנותו, נהפוך הוא (גם התובע, בהגנותו, לא חלק על מהימנות המומחה). במישור האמינות המקצועית, לאחר שקראתי בעיון רב את חוות הדעת והתרשמתי באופן בלתי אמצעי מעדותו, אני סבורה כי התשתית העובדתית עליה התבסס המומחה היא חסרה, וכפועל יוצא הסקת מסקנותיו – שכשלעצמן אינן חד משמעיות.

30. תנאי להערכת האמינות המקצועית של חוות הדעת הוא בחינת התשתית העובדתית המצויה ביסודה ומידת המקצועיות של הליך עריכת חוות הדעת (ע"פ 2074/23 רפאיעה נ' מדינת ישראל, בפסקה 51 (12.3.24)). שכן, "אף המומחה היסודי והמקצועי ביותר עלול לשגות בהערכתו אם אכן נפל פגם במערך הנתונים שסופקו לו" (ע"פ 4149/23 עומאר נ' מדינת ישראל, בפסקה 25 והאסמכתאות שם (23.6.24)). בתמצית, המומחה קבע בחוות דעתו כי לנאשם רמת משכל ברמה גבולית (79), וכי יש לו קשיים ברמת הכוחות, השיפוט הבינאישי ו"בלבול בין ביטוי רגש לפעולה", וייתכן כי בשל קשיים אלו הוא עלול להגיב "בכעס ובתוקפנות באמצעות פעולה על פני יכולת לבאר את הרגש באופן בוגר ומותאם" (נ/1, עמ' 12-11). ברם, הנתונים הקודמים שסופקו למומחה היו רק שני כתבי האישום ושתי הודעותיו של הנאשם במשטרה (נ/1, עמ' 5). המומחה שבוחזר בחוות דעתו כי "לפחות חלק מן הפערים והנמכה עלולים לנבוע מקשיים בתחום הקשב והריכוז" (נ/1, עמ' 8, 11-12), אך מסמכים רפואיים ואבחונים קודמים שנערכו לנאשם בילדותו בתחום זה כמי ששולב בבית ספר לחינוך מיוחד ובכיתה קטנה, לא הונחו בפני המומחה כלל, כדי שיוכל להעריך את מקור הפערים וההנמכה של הנאשם. כמו כן, המומחה העיד בחקירתו הנגדית שאם הנאשם היה תחת השפעת סמים בעת ביצוע המבחנים שערך, עשויה להיות לכך השפעה, אך בעת הבדיקה לא הייתה לו התרשמות כזו (עמ' 21, ש' 19-25; עמ' 22, ש' 17). לטענת הסניגורית, אין אינדיקציה לכך שהנאשם השתמש בסמים, כאשר תסקיר שירות המבחן הוגש לאחר הבדיקה. ברם,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 42373-01-22 מדינת ישראל נ' פרץ

מהתסקיר מיום 12/3/25 עולה כי הנאשם מסר לשירות המבחן כי **החל לעשות שימוש מזדמן בסמים מסוג קנבוס כבר בהיותו בן 16, ועד היום** (עמ' 2 לתסקיר). אם לדברי המומחה עצמו שימוש בסמים היה משפיע על המבחנים שערך, וכפועל יוצא על מסקנותיו, היה מקום לברר עם הנאשם האם עושה שימוש בסמים. מאידך, **בחוות הדעת אין כל התייחסות לשימוש בסמים או לכך שהנאשם נשאל על כך, כאשר מדובר בנתון עובדתי רלוונטי ביותר**. לפיכך, אמינות חוות הדעת ומסקנותיה נפגעות, שכן נפל פגם במערך הנתונים שעמד בפני המומחה ואף בתשואול שנערך לנאשם במסגרת הבדיקה.

31. גם ביחס לאופן הסקת המסקנות ולאופן ניסוחן, אני סבורה כי ישנם קשיים. האבחנה המודרנית ביחס לליקוי בכושר השכלי מתייחסת בעיקר ליכולת הסתגלות ותפקוד, להבדיל מאבחנה המתבססת על הערכת הכושר השכלי הבאה לידי ביטוי בצינוי IQ (ע"פ 8503/14 **אבו סיאם נ' מדינת ישראל**, בפסקה 12 (26.4.17)). לכן, גם אם רמת המשכל הכללית של הנאשם היא גבולית ועומדת על 79 – וספק רב אם כך ניתן להסיק בהינתן שלא נשללה האפשרות שהנאשם היה תחת השפעת סמים בעת הבדיקה – עדיין לא ניתן להסיק מכך על פגיעה ביכולת ההסתגלות והתפקוד של הנאשם, שבמידה מסוימת נסותרת על-ידי מכתבו של מנהל תכנית היל"ה ומכתבו של מעסיקו של הנאשם (נ/2), המעידים על יכולת הסתגלות ותפקוד נורמטיביים, **ושגם הם לא הונחו בפני המומחה**.

כמו כן, לא ברור על מה נסמכה מסקנתו של המומחה ביחס לקשייו של הנאשם בשיפוט, כאשר ממצאי בדיקתו היו כי **"קיימת אינדיקציה לפגיעה בבוחן המציאות ברמה מתונה וכן לפגיעה בשיפוט הבינאישי באופן מתון"**, אך **"לא עלו בממצאים אינדיקציות לפגיעה בתהליכי החשיבה"** (נ/1, עמ' 8).

32. לאור האמור, הנאשם לא עמד בנטל להוכיח, אף לא במאזן הסתברויות (סעיף 40(ג) לחוק), כי קשייו ברמת הכוחות, השיפוט הבינאישי וה"בלבול בין ביטוי רגש לפעולה" עליהם המצביע המומחה, עולים כדי "ליקוי בכושרו השכלי" כאמור בסעיף 34 לחוק. חוות דעתו של המומחה לא התבססה על תשתית עובדתית מלאה שהיה בה כדי להשפיע על מסקנותיו, ומסקנותיו ממילא מסויגות ואינן עומדות ברמת הוודאות הנדרשת להוכחת ליקוי שכלי.

33. אף אם היה מוכח כי הנאשם סובל מליקוי בכושרו השכלי – ולא כך – עדיין היה נדרש להוכיח **קרבה ממשית וקשר סיבתי** בין הליקוי לבין חוסר היכולת להבין את המעשים או את הפסול בהם, או להימנע מביצועם (**הלכת באחיט, עניין אבו זעילה**). בנטל זה לא עמד הנאשם. מומחה ההגנה כלל לא התייחס בחוות דעתו לקשר בין מסקנותיו לבין ביצוע העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין, ואף לא למניעיו של הנאשם בביצוען. כל שנכתב הוא, כי **"ייתכן ובשל קשיים שתוארו לעיל מבחינת רמת הכוחות, קשיים בשיפוט, בלבול בין ביטוי רגש לפעולה, הוא עלול להגיב בכעס ובתוקפנות באמצעות פעולה על פני יכולת לבטא את הרגש באופן בוגר ומותאם"** (נ/1, בעמ' 11). חוות הדעת (שאינה מתוארכת) נערכה עובר להרשעתו של הנאשם בכתבי האישום, והתייחסותו של הנאשם לעבירות הייתה כי לא התכוון לפגוע (נ/1, עמ' 5). עם זאת, בתסקירי שירות המבחן הנאשם השליך את התנהגותו על רקע נטייה אידיאולוגית ופולטית וחבירתו לאוכלוסייה שולית הנותנת לגיטימציה להתנהגות אלימה על רקע אידיאולוגי (תסקיר מיום 12/3/25 בעמ' 1-2). מניעים אלו לא הונחו בפני המומחה, שעל אף שהעיד שבדק את הנאשם גם ביום 30/6/26 (עמ' 20, ש' 5) – לא הוגשה חוות דעת עדכנית או כל מידע על בדיקה זו. בהתאם, גם לא נומקה מסקנתו הנוכחית – שהובאה לראשונה בעדותו – כי הממצאים עלולים **"להקשות על רמת השיפוט שלו הן ברמת האימפולסיביות שלו בעת ביצוע המעשים"** (עמ' 20, ש' 13-14). מצופה, כי גרסתו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 42373-01-22 מדינת ישראל נ' פרץ

המלאה של הנאשם לביצוע העבירות תעמוד בפני המומחה, שכן למניעיו לביצוע עבירה יכולה להיות רלוונטיות לעניין הקשר הסיבתי בין הלקות הנטענת לבין ביצוע העבירה.

יתרה מכך, מחוות דעתו של המומחה עולה במפורש כי בממצאיו "אין ביטוי ישיר לקשיים בביטוי ו/או ויסות דחפים תוקפניים" (נ/1, עמ' 11), וכי "לא עלו באופן ישיר ביטויים המעידים על קשיים בויסות בדחפים" (נ/1, בעמ' 12). מכאן, שמחוות הדעת עצמה עולה כי אין בהכרח קשר סיבתי ישיר בין ממצאיו של המומחה לבין ויסות דחפים תוקפניים, באופן הסותר את דבריו בעדותו כי לממצאיו עלולה להיות השלכה על האימפולסיביות של הנאשם בעת ביצוע העבירות. למעשה, המומחה בעדותו אישר, בהגינות רבה, כי מעבר לדלות הרגשית וליכולת העיבוד הנמוכה, ניסה לברר עם הנאשם את אופן החשיבה והפעולה שלו ביחס לעבירות בהן הורשע, אך הדבר לא צלח (עמ' 20 ש' 15-19).

34. לאור האמור, משלא הוכיח הנאשם קיומו של ליקוי שכלי משמעותי, את מידת השפעתו של ליקוי כאמור על יכולתו להבין את אשר הוא עושה או את הפסול שבמעשהו, או להימנע מהמעשים, ולא הוכיח קיומו של קשר סיבתי לעבירות בהן הורשע, דין הטענה בדבר הקרבה לסייג לאחריות פלילית – להידחות. יצוין, כי משדחיתי את מסקנות חוות דעתו של מומחה ההגנה, בין היתר בשל התשתית העובדתית החסרה, אין מקום להתחשב בקביעת המתחם ב"יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו" (סעיף 40ט(א)(6) לחוק).

מתחם העונש ההולם - סיכום

35. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, עמדתי על נסיבות ביצוע העבירות בכל אחד מהתיקים, על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוען, מידת הפגיעה בהם, בשים לב למדיניות הענישה הנהוגה ולכך שהנאשם איים על שני חברי כנסת שונים, מצאתי לקבוע מתחם עונש הולם כולל הנע בין עונש מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

36. יצוין, כי ההגנה לא טענה כי בעניינו של הנאשם חלה דוקטרינת ה"בגירים-צעירים", באופן כזה שיש בגילו להשפיע על עצם קביעת המתחם. משלא טענה זאת ההגנה, הנאשם ממילא לא עמד בנטל המוטל עליו להוכיח האם ובאיזו מידה מתקיימים בעניינו אותם מאפיינים מיוחדים של קבוצת הבגירים הצעירים העשויים להצדיק מתן הקלה מסוימת בעונשו בשלגילו (כאמור בסעיפים 40 ט(א)(6)-(7) לחוק), בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון (ראו ע"פ 2420/15 אבטליון נ' מדינת ישראל (29.11.15)). לפיכך, לא הוכח כי מעשיו של הנאשם הושפעו מגילו הצעיר בעת ביצוע העבירות עליהן נותן את הדין.

37. עוד יצוין, כי אין בטבלת ההסדרים המותנים שהוגשה מטעם ההגנה כדי להשפיע על קביעת המתחם. כלל התיקים שהוגשו עסקו במעשה אחד של איומים כלפי עובדי ציבור, שופטת או עורכי דין, ובמועד יחיד, בעוד שבעניינו של הנאשם מדובר באיומים קשים על שני חברי כנסת שונים, בשני מועדים שונים. בהתאם לעקרון ההלימה, גם כשמדובר ב"אירוע אחד", יש לתת את הדעת למספר המעשים ולמספר הקורבנות. כך גם בנוגע לעמדתה המדינה שהוצגה במסגרת עפ"ג (מחוזי תל-אביב) 57831-05-24 סמיט נ' מדינת ישראל (3.12.24) ושהובאה בפניי. באותו העניין, ציינה המדינה (באמצעות הפרקליטות) כי עמדתה במקרים של איומים כלפי בכירים, אנשי ציבור, ראשי ממשלה ושרים "היא כשמדובר באיום בודד מצד נאשם ללא עבר פלילי אנו נעתור לענישה צופה פני עתיד לצד רכיבים נלווים" (עמ' 2, ש' 17-15). כאמור, בעניינו של הנאשם אין מדובר באיום בודד, אלא בשתי עבירות, כלפי שני חברי כנסת שונים,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 42373-01-22 מדינת ישראל נ' פרץ

בשני מועדים שונים, ולכן עמדה זו איננה רלוונטית. כך או כך, עמדתה של המדינה במקומה מונח, ואינה מגבילה את שיקול דעתו של בית המשפט, ודאי כשמדובר בנסיבות שונות (שם דובר בענישה מוסכמת במסגרת הסדר, אותו דחה בית משפט השלום ועמדת המדינה הובאה מתוך הדיון בערעור).

סטייה ממתחם העונש ההולם

38. לא מצאתי כי בענייננו של הנאשם קיימים שיקולים המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם אותו קבעתי, לקולא או לחומרה. זאת, בפרט כאשר הנאשם לא השתלב בהליך טיפולי ושירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית-שיקומית בעניינו.

מיקום עונשו של הנאשם בגדרי המתחם

39. כמצוות המחוקק, בסעיף 40 לחוק, על בית המשפט לקחת בחשבון, בעת ענישת הנאשם, את נסיבותיו האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. במקרה דנא נסיבות אלו נלמדות מטיעוני ההגנה, ממוצגים נ/1 ו-נ/2, מתסקירי שירות המבחן ומדבריו האחרונים של הנאשם.

הנסיבות הקונקרטיות

40. הנאשם צעיר כבן 24 (היה כבן 19 בעת ביצוע העבירות), רווק ללא ילדים, מתגורר עם אחיו, אמו ובן זוגה, ועובד בסופרמרקט.

לקולא שקלתי את הפגיעה של העונש בנאשם, בעבודתו ובמשפחתו (לרבות בשל גילו הצעיר), את נטילת האחריות והבעת החרטה, וכן את נסיבות חייו המורכבות ומצבו הכלכלי כמתואר בתסקירים, נ/1, נ/2 ובטיעוני ההגנה. כמו כן, שקלתי את העובדה שלמעט הרשעותיו של הנאשם בשני התיקים שבכותרת, אין לחובתו הרשעות נוספות או תיקי מב"ד נוספים. עם זאת, מאחר שמדובר בשני מעשים שונים, שהתרחשו במרווחי זמן, לא ניתן לראות במסגרת תיק הצירוף כמי שזו הסתבכותו הראשונה עם החוק. לעניין מצבו הכלכלי של הנאשם, לקחתי בחשבון כי מסייע לאימו בפרנסת הבית ואת חובותיו המשמעותיים, לצד התרשמות מעסיקו של הנאשם ממנו. כמו כן, במסגרת הנזק שנגרם לנאשם שקלתי לקולא את העובדה שהנאשם לא גויס לצה"ל "**לאור עברו הפלילי**" (נ/2), על אף שבמועד כתיבת מכתב הפטור הנאשם טרם הורשע בעבירות ואף טרם הוגש כתב האישום בתיק הצירוף.

לחומרה שקלתי את התנהלותו של הנאשם בפני שירות המבחן ואת העובדה שטרם השתלב בהליך טיפולי בתחום ההתמכרויות ובתחום הרגשי. לא נעלמה מעיני הערכת שירות המבחן בתסקיר השני כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה בעתיד הוא נמוך וחומרתה של התנהגות כאמור תהיה נמוכה, אך בהמשך שירות המבחן מציין במפורש את הערכתו כי השתלבותו של הנאשם בהליך טיפולי נדרשת ומחויבת לצורך קידום מצבו והפחתת הסיכון במצבו. הליך כאמור אין בנמצא, כאשר השירות העריך שהנאשם נעדר כוחות, פניות, מסוגלות ורצון להשתלב בהליכי טיפול משמעותיים. כמו כן, מהתסקירים עולה כי הנאשם ממשיך להשתמש בסמים, דבר אותו שירות המבחן מצא כגורם סיכון במצבו. חרף הצהרותיו המילוליות כי מעוניין לעשות מאמצים לחזור למוטב, הנאשם לא עשה מאמצים כאמור **בפועל** למרות ההזדמנויות הרבות שניתנו לו (ראו סעיף 40א(4) לחוק). עוד נתתי דעתי לצורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע מעשים כדוגמת המעשים שביצע הנאשם (סעיף 40 לחוק).

41. אשר לחלופי הזמן מעת ביצוע העבירות (כ-4.5 שנים), אין בידי כדי לזקוף עובדה זו כנסיבה לקולא בעת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 42373-01-22 מדינת ישראל נ' פרץ

מיקום עונשו של הנאשם בגדרי המתחם, או לקבוע כטענת הסניגורית כי "**בחלוף המון זמן אין אינטרס ציבורי להטיל עליו את הענישה**" (עמ' 27, ש' 11). כאמור, העבירות בוצעו בחודשים ספטמבר ודצמבר 2021. כתבי האישום הוגשו ביום 19/1/22 וביום 27/2/23, בהתאמה. אין חולק כי כתב האישום בתיק העיקרי הוגש במהירות. אומנם כתב האישום בתיק הצירוף הוגש בחלוף שנה וחודשיים, אך אין מדובר בשיהוי כה משמעותי. הדיון הראשון בתיק העיקרי התקיים בחודש אפריל 2022. מאז נדחה הדיון ארבע פעמים לבקשת הנאשם, וזאת עד ליום 17/3/23. באותו המועד, הדיון נדחה לקיום גישור לחודש יולי 2023 וזאת לאחר שהסניגורית הודיעה כי אין לה קשר עם הנאשם והוא זומן באמצעות שוטר. ביום 20/7/23 הודיעה הסניגורית כי הנאשם לא אותר בפעם השנייה וכי אין לה קשר איתו. הדיון נדחה ליום 28/11/23 והנאשם זומן בשלישית באמצעות שוטר. בשל מצב החירום, הדיון נדחה ליום 2/1/24, ולאחר מכן נדחה שוב לבקשת הסניגורית, משום שלא היה לה קשר עם הנאשם ולא יכולה הייתה להתקדם בתיק. ביום 28/1/24 הדיון נדחה ליום 11/3/24 לבקשת הנאשם, וזאת לצורך הידברות, קבלת חומר חקירה בתיק הנוסף ומחלת הנאשם. ביום 11/3/24 הדיון נדחה שוב, וזאת לבקשת הנאשם לצורך "בדיקות" שעל ההגנה לערוך. לדיון שהתקיים ביום 25/6/24 הנאשם לא התייצב והסניגורית הודיעה כי הקשר עמו נותק, ולכן הדיון נדחה תוך שהוצא צו הבאה. הדיון שהתקיים ביום 10/9/24 נדחה שוב, לבקשת ההגנה שביקשה דחייה ארוכה לצורך עריכת חוות דעת פסיכיאטרית פרטית. באותו הדיון הבהרתי לצדדים כי על אף שאיעתר לבקשת ההגנה, "**חלוף הזמן לא יעמוד לטובתו של הנאשם בתיק זה**" (בעמ' 12, ש' 12 לפרוטוקול הדיון מיום 10/9/24). למותר לציין, כי חוות דעת פסיכיאטרית כאמור לא הוגשה. ביום 24/12/24 הציגו הצדדים את הסדר הטיעון, הנאשם הודה והורשע ונשלח לקבלת חוות דעת ממונה ותסקיר שירות המבחן. מאז אותו המועד נדחה הדיון מעת לעת, עד לחודש אפריל 2025, וזאת לאור אי-התייצבותו של הנאשם בפני הממונה. בהמשך, נדחה הדיון שלוש פעמים למשך 4 חודשים בכל פעם, לאור המלצות שירות המבחן ולצורך שילובו של הנאשם בהליך טיפולי, וזאת כאמור עד לתסקיר האחרון שהוגש ביום 27/5/26. כאמור, חרף הדחיות הרבות שניתנו לנאשם לצורך שיתוף הפעולה עם שירות המבחן, הוא לא ניצל את ההזדמנויות שניתנו לו, ואף לא השתלב בהליך טיפולי וניתק קשר עם שירות המבחן וגורמי הטיפול.

הנה כי כן, למעט שיהוי קל בהגשת כתב האישום בתיק הצירוף, חלוף הזמן והימשכות ההליכים רובצים לפתחו של הנאשם, אשר ביקש דחיות פעם אחר פעם, ניתק קשר עם באת כוחו, לא התייצב לדיונים ולא שיתף פעולה עם שירות המבחן וגורמי הטיפול. במצב דברים זה, הנאשם אינו יכול ליהנות מהקלה בעונשו בשל חלוף הזמן כאשר הוא זה שבהתנהלות הביא להימשכות ההליכים (השוו: רע"פ 45781-07-25 **חטיב נ' מדינת ישראל**, בפסקה 20 (1.9.25)). הדברים מקבלים משנה תוקף לאחר שבית המשפט התריע בפני הנאשם כי חלוף הזמן לא יעמוד לטובתו.

מיקום

42. לאור האמור לעיל, אני סבורה כי ראוי ונכון שעונשו של הנאשם ימוקם **בשליש התחתון** של מתחם העונש ההולם אותו קבעתי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 42373-01-22 מדינת ישראל נ' פרץ

סוף דבר

43. לאחר איזון כלל המפורט לעיל, אני גוזרת על הנאשם, בשני התיקים יחד, את העונשים כדלקמן:

א. 60 ימי מאסר, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות.

אני מטילה על הנאשם ביצוען של העבודות המפורטות בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות, על-פי הוראות סעיף 51 ב(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

הנאשם יבצע את עבודות השירות במרכז גריאטרי "נאות גיל עוז פתח-תקווה", בכתובת אמסטרדם 1, פתח תקווה, וזאת במשך חמישה ימים בשבוע.

תחילתן של ביצוע העבודות ביום 6/9/26 בשעה 8:00, והן תהיינה בפקוח מפקח אחראי יובל בוקובה, טלפון: 050-4062869.

על הנאשם להתייבץ לפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה בתאריך תחילת העבודה, בשעה 08:00, ביחידת ברקאי – עבודות שירות – שלוחת מרכז – סלמה 53, תל-אביב – בניין משרד הפנים (טלפון: 074-7831217).

אני מודיעה לנאשם כי עליו להודיע לממונה על כל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו, וכן עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח עלול להביא להפסקתן ולכליאה במתקן כליאה.

בית המשפט מזהיר את הנאשם כי במהלך ריצוי עבודות השירות יהיה נתון למעקב של בדיקות שתן לאיתור סמים. סירוב לבדיקה או בדיקה עם ממצאים חיוביים או ניסיון לזיוף דגימת שתן יהוו עילה להפסקה מנהלית וריצוי העונש במאסר בפועל.

בית המשפט מזהיר את הנאשם כי אין לשנות אלוהול במהלך העבודה ואין להגיע בגילופין; התנהגות מסוג זה תהווה עילה להפסקה מנהלית וריצוי העונש במאסר בפועל.

בית המשפט מזהיר את הנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים המצריכים התייבצות רציפה על פי הנחיות החוק והממונה, לרבות איסור על שתיית אלוהול או שימוש בסמים. כל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

ב. אני דנה את הנאשם לעונש של 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת איומים.

ג. אני דנה את הנאשם לעונש של 3 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת אלימות שאינה איומים.

ד. הנאשם יתחייב בהתחייבות כספית על סך 1,000 ₪ שלא יעבור עבירה של איומים, והתנאי הוא למשך שלוש שנים מהיום. **רשמתי בפניי התחייבות הנאשם חלף חתימה.**

ה. הנאשם ישלם קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתם.

הקנס ישולם בתוך 90 ימים מהיום. היה והקנס לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס לתשלום מיידי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 42373-01-22 מדינת ישראל נ' פרץ

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.

ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור 14 ימים מיום גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** – באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה)** – בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** – בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המזכירות תעביר החלטה זו לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א, תוך 45 יום מהיום.

צו כללי למוצגים – ככל שישנם מוצגים בתיק זה, יטופלו בהתאם להחלטת קצין משטרה מוסמך.

ככל שהופקד פיקדון בתיק זה או בתיקים קשורים על-ידי הנאשם, הקנס יקוזז מהפיקדון ואת היתרה יש להחזיר לידי או לגורם אחר לפי בקשת הנאשם, בהיעדר מניעה על-פי דין.

ניתן היום, ח' אב תשפ"ו, 22 יולי 2026, במעמד הצדדים.

עדי יעקובוביץ, שופטת

